

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget.

N°. 16.

Sjette Møde.

Onsdagen den 6te Februar.

(Fortj.)

Tsberning: De ulæselige Navne kan man vanskelig komme til at gaae irecte med; thi det er ikke let at finde nogen Grundse for det Læselige og Ulæselige, man maatte ialtsald spørge selve det Medlem, som havde skrevet Seddelen, thi kan han læse det omtvistede Navn selv, saa har han gjort sit Bedste, saa har han skrevet saa godt, han kunde. Der er et Punkt, som jeg vilde henstille til Forsamlingens Overveelse, om det ikke vilde være godt itide at vænne sig til ikke at nævne Landssthings-Forhandlingerne (Sa!). Naar de blive nævnte, kan man ikke undgaae at komme til at kritisere dem og dette vilde vistnok være meget skadeligt for Forholdet mellem Folkethinget og Landssthinget (Sa!). Jeg troer, det er aldeles sikkert, at der med Hensyn til Rogleastemningen og Majoritetens Ret er indløbet adskillige Misforstaaelser, og naar man vil undersøge det nøie, troer jeg, at man vil komme til at anerkjende, at det er saa, at Minoritetens største Ret er den navnlig Afstemning, fordi det er en Appæl til Folket og Vælgerne, og dersom Minoriteten ikke er istand til offentlig at være sin Mening bekendt, at gjøre den gjældende, saa er den svage Majoritet, som en Rogleastemning giver, kun et oieblikkeligt Øjeblik af Haab, som ikke holder Stik i Tidens Længde. Man har sagt, at Frygt skulde kunne bringe Folk fra at afgive deres Stemme i Dvereenstæmmelse med deres Samvittighed; at Frygt virkelig kan have bevæget Mange dertil i afgjørende og vanskelige Dieblikke, dertil vil jeg paa ingen Maade vove at sige Nei; men jeg er ogsaa overbevist om, at langt Flere have ladet sig bevæge af ganske andre Grunde til at fravige den Mening, man vidste, han offentlig skulde være bekendt, for at give en anden Rogle, som ikke stemmede

med hans Mening; jeg er fuldt overbevist om, at nok saa Mange ere deserterede fra deres offentlige Mening til en skult gjennem Rogleastemningen.

Hvad det angaaer; som er sagt om at skrive Sedlerne fulde med Navne eller ikke at skrive dem fulde, finder jeg det altsammen complet rigtigt; men det har i sig selv ikke nogen særdeles praktisk Betydning, saa at anvende længere Tid til at tale om det end disse Par Ord skal jeg vistnok ikke gjøre.

Tagd. Med Hensyn til den af Rigsdagsmanden for Thisted Amts 4de District (S. Knudsen) fremførte Bemærkning, at Navneastemning var, saa at sige, den eneste Leilighed, hvorved Vælgerne og Publikum kunde føre Control med Rigsdagsmandens Færd, maa jeg, for at blive rigtig forstaaet, tydeligt og bestemt udtale, at jeg i næsten alle almindelige Tilfælde maa ansee navnlig Afstemning for det rigtigste, og Rogleastemning for en kun under høist eiendommelige Forhold anvendelig Maade at afstemme paa. Det er altsaa kun i ganske særegne Tilfælde, hvor jeg skulde ansee Rogleastemning for nødvendig, men hvor disse Tilfælde ere tilstede, det er navnlig, hvor jeg troer, at Rigsdagsmanden kommer til at ligge imellem de to Spørgsmaal: Skal Du stemme efter den Dom, som fældes af Publikum, eller skal Du stemme efter den Dom, som din Samvittighed fælder? Og uagtet jeg trøster mig til, at Størstedelen af den ærede Forsamlings Medlemmer ikke vil være i Tvivl om, hvilket af disse to Alternativer de skulde vælge, saa er jeg derimod ingenlunde overbevist om, at dette er Tilfældet med Alle, da desto værre Erfaring saa ofte har vist det Modsatte. Jeg troer derfor, at naar et saadant Spørgsmaal er stillet, at man med Sandhed kan sige, at den Stemvende kun har Valget mellem at følge den offentlige Stemme eller sin Samvittigheds Stemme, saa er det af Bichtig-